

- * Rugpjūčio 3d. – pirmasis mėnesio ketvirtadienis:
  - Nuo 8:30 iki 18 val. Švč. Sakramento adoracija.
  - 8 ir 18 val. Šv. Mišios už sergančius (lapelius su sergančiųjų, už kuriuos norėtumėte pasimelsti, vardais palikite aukų dėžutėje prie altoriaus).
- * Rugpjūčio 4 d. – pirmasis mėnesio penktadienis. Švč. M. Marijos Bazilikos pašventinimo minėjimas:
  - 8 val. Sudėtinės Šv. Mišios į Švč. Jėzaus Širdį aukojusiųjų intencijomis.
- * Rugpjūčio 5 d. – pirmasis mėnesio šeštadienis:
  - 18 val. Šv. Mišios padėkos intencija ir už geradarius.
- * Rugpjūčio 6 d. – Kristaus Atsimainymo šventė ir pirmasis mėnesio sekmadienis:
  - 12 val. Šv. Mišios už parapiją ir pašaukimus.
- * Rugpjūčio 7 d. – pirmasis mėnesio pirmadienis:
  - 18 val. Sudėtinės Šv. Mišios už mirusius aukojusiųjų intencijomis.
- * Rugpjūčio 9 d. – Šv. Kryžiaus Teresės Benediktos (Editos Štein) – Europos globėjos šventė.
- * Rugpjūčio 13–20 d. – Didieji Žolinės atlydai Pivašiūnų ir Krekenavos šventovėse.
  - Šv. Mišios 10, 12 ir 18 val.
- * Rugpjūčio 15 d. – Švč. M. Marijos Ėmimo į Dangų išskilmė – Žolinė.
  - Šv. Mišios sekmadienio tvarka 9, 12 ir 18 val. (Šv. Kryžiaus bažnyčioje 13 val. Šv. Mišių nebus). Šiandien šventinami šių metų derliaus vaisiai ir žolynai.
  - Visos Šv. Mišios bus aukojamos į Švč. M. Mariją aukojusiųjų intencijomis.
- * Rugpjūčio 20 d. – XX eilinis sekmadienis:
  - 16.30 val. Vargonų koncertas Katedroje. Vargonininkai Paulius Grigonis, Aušra ir Vidas Pinkevičiai.
  - 18 val. Šv. Mišiose melsimės už kun. Algirdą Juozą Pasilauską minint 1 mirties metines.
- * Rugpjūčio 22 d. – Švč. M. Marijos Karalienės minėjimas. Po Šv. Mišių kalbėsime litaniją.
  - 12 val. Vištyčio bažnyčioje Šv. Mišiose melsimės už kun. Algirdą Juozą Pasilauską minint 1 mirties metines.
- * Rugpjūčio 24 d. – Šv. apaštalo Baltramiejaus šventė.
- * Rugpjūčio 26 d. – Šv. Kazimiero – Lietuvos jaunimo globėjo minėjimas (1948 m. minėjimą įvedė pop. Pijus XII).
- * Rugpjūčio 29 d. – Šv. Jono Krikštytojo Nukankinimo minėjimas.
- * Rugsėjo 1–8 d. – Atlydai Trakuose.
- * Rugsėjo 1 d. – Mokslo ir žinių diena, mokslo metų pradžia.
  - 9 val. Šv. Mišios už besimokantį jaunimą ir pedagogus.
- * Rugsėjo 3 d. – 16.30 val. Paežerių dvaro festivalio koncertas Katedroje.

SEK MANE!

2017 RUGPJŪTIS NR. 8 (57)

<http://www.vilkaviskioparapija.lt>

KARD. ANGELO AMATO SDB HOMILIJA TEOFILIAUS MATULIONIO BEATIFIKACIJOS ŠV. MIŠIOSE

2017.06.25 Vilnius

1. *Martirium propter aerumnas carceris.* Palaimintojo Teofiliaus Matulionio, Kaišiadorių arkivyskupo, mirtis buvo sąlygota įkalinimo kančių. Ilgi ir sunkūs metai kalėjimuose ir lageriuose, namų areštas pamažu nualino tvirtą ir drąsų Evangelijos liudytoją. Tačiau persekijimai ir kankinimai nepalaužė jo valios. Komunistų ir nacistų priešiškumo nebuvo galima racionaliai paaiškinti. Jie paprasčiausiai nekentė Jėzaus Evangelijos ir Bažnyčios.

Mūsų Palaimintasis stoji šios au-dringos jūros akistaton būdamas ramus ir tvirtos dvasios, kupinas vilties ir nepalaužiamo tikėjimo būsima laisve. Jis nepasidavė neapykantai. Buvo įsitikinęs, kad neapykanta yra pats netinkamiausias atsakas į blogį. Jo atsakymas visada buvo atleidimas.

Dėl to Bažnyčia šiandien džiugiai švenčia šio didžiojo Lietuvos sūnaus skelbimą palaimintuoju; Lietuvos – brangios Tėvynės, kurią jis pagerbė savo gyvenimu, kupinu ištikimybės krikščioniškosioms ir žmogiškosioms

laisvės ir brolybės vertybėms. Šiandien visiems šventė. Praeities kančių atminimas neturi temdyti mūsų džiaugsmo, bet turi visiems priminti pareigą atleisti, gerbti artimą ir už jį melstis, taip pat ir už priešą.

2. Krikščionių tradicijoje kankinystė yra kilniausias Kristaus sekimo būdas. Kristus ypatingu būdu yra kankinyje, įkvepia jam jėgų ir drąsos. Kankiniai žino žodžius, kuriais Jėzus kreipėsi į mokinius: „Nebijokite tų, kurie žudo kūną, bet negali užmušti sielos [...]. Kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, ir aš jį išpažinsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje“ (Mt 10, 28.32).

Popiežius Pranciškus beatifikacijos apaštaliniaame laiške kankinį Teofilijų Matulionį vadina „Ganytoju pagal Kristaus Širdį, herojišku Evangelijos liudytoju, drąsiu Bažnyčios ir žmogaus orumo gynėju“.

Mūsų Palaimintojo kankinystė truko daug metų, valdant negailestingoms diktatūroms, siekiančioms sunaikinti Bažnyčią. Buvo suvar-

žytos ir uždarytos kunigų seminarijos, bandyta sukurti nacionalinę Bažnyčią, išblaškytos vyrų ir moterų vienuolijos, uždraustas bet koks bendravimas su Roma, užgniaužta katalikų spauda. Bažnyčia buvo priversta tylėti.

Katalikai gyveno slapčia vado-vaudamiesi sąžine. Kai suklastotų teismo bylų metu tikintieji reikalau-davo laikytis įstatymų ir gerbti sąži-nę, į tai būdavo atsakoma pānieka ir pājuoka. Teisėjai atsakydavo: „Jūsų sąžinė mums nerūpi.“ Vienas teisė-jas pridūrė: „Man nusispjaut į jūsų tikėjimą! Kaip ir į kitas tikybas – sta-čiatikių, žydų, musulmonų, liutero-nų ir visas kitas. Nė viena religija ne-turi jokių politinių teisių ar juridinio statuso Respublikos teritorijoje.“

3. Tokio nežmoniškumo akivaiz-doje kankiniai stengėsi būti panašūs į Kristų, sekė jo žodžiu ir pavyzdžiu. Kristaus malonė suteikė arkivysku-pui Matulioniui jėgų pakelti pažemi-nimus ir neteisingo bei nežmoniško įkalinimo sunkumus.

Tokią jo ištikimybę Evangelijai paliudijo daugelis žmonių, jame ma-čiusių tikrą Dievo vyrą ir šventąjį. Jis ir lageryje elgėsi kaip pamaldus ir ramybės kupinas kunigas, visiškai pasitikintis Dievo Apvaizda. „Jis pasninkaudavo, – sako vienas liudy-tojas, – ne tik kiekvieną penktadienį, bet ir kiekvieną šeštadienį. Gydyto-jai [...] jam liepė nutraukti pasnin-ką.“ Bet jis ir toliau pasninkavo.

Taip pat ir persekiotojai pastebė-jo jo herojiškumą. Vienas aukštas so-vietinės valdžios pareigūnas, sužino-jęs apie arkivyskupo mirtį, sušuko: „Jis iš tikrųjų buvo žmogus!“ Kitas sovietų represinės sistemos parei-gūnas susirūpinęs sakė: „Negalime atmesti galimybės, kad ateityje Vati-kanas jį paskelbs šventuoju ir kad jo kapą ims lankyti piligrimai.“

Šiandien tie žodžiai pasitvirtina.

4. Galėtume paklausti: kodėl žmogus, kuris daug savo gyvenimo metų praleido kalėjimuose ir lage-riuose, kuris iki pat senatvės vilkė-jo kalinio drabužį, niekada nejutė neapykantos priešams? Atsakymas glūdi Dievo malonėje, kuri sukilni-no jo sielą. Jis tikrai sugebėjo matyti Dievo gerumą ir jo Apvaizdą taip pat ir tuose žmonėse, kuriuose kiti matė tik neapykantą ir blogį. Jis gerbė Die-vo įspaustą žymę kiekviename žmo-guje, net ir pačiame blogiausiam, su atjauta žiūrėjo į šį molinį indą, pa-žeidžiamą, bet vertingą, nes sukurtą pagal Dievo paveikslą.

Iš Švenčiausiosios Jėzaus Širdies jis mokėsi būti gailestingas ir atlai-dus. Nesiskundė savo kalintojams. Jei kas nors kietais žodžiais prabil-davo į skriaudėjus, arkivyskupas jį paragindavo įvynioti akmenį į vatą, kad mažiau skaudėtų. Visiems jis buvo dosniai svetingas. Kartodavo lietuvių patarlę: „Svečias į namus – Dievas į namus.“

5. Jo vyskupiškasis motto – *per*

crucem ad astra – buvo jam dvasin-gumo ir apaštalinės tarnystės kom-pasas. Į dangų per kryžių. Kas nori išsaugoti gyvybę, tas turi ją prarasti, kaip Jėzus.

1943 m. gruodį, ruošiantis antra-jam Eucharistiniam kongresui, jis paragino tikinčiuosius, pagerbiant už Tėvynę žuvusius kovotojus, pa-puošti gražiais lietuviškais kryžiais kiemus, pakeles, kryžkeles, mieste-lių aikštes, atnaujinti senus kryžius. Dar ir šiandien galime gėrėtis 1937 m. rugsėjį, minint Lietuvos Krikšto jubiliejų, arkivyskupo pastatydintu kryžiumi Kauno seserų benediktinių kieme. Dėl to kryžių šalinimą ir nai-kinimą jis suvokė kaip moralinį lie-tuvių tautos žudymą.

Kryžius jam buvo aukščiausia Jė-zaus Širdies meilės išraiška. Pamal-dumas Jėzaus Širdžiai uždegdavo jo sielą. Švenčiausiosios Širdies globos jis meldė savo Tėvynei Lietuvai, kad ją visada saugotų. 1934 m. paauko-

jus Lietuvą Švenčiausiajai Jėzaus Šir-džiai jis sakė: „Jei anksčiau Lietuva buvo vadinama Marijos žeme, nuo 1934 m. liepos 1 d. galime save va-dinti Jėzaus Širdies tauta.“

6. Kankinių yra ir šiandien. Jie ir šiandien mus moko, kas yra prisikė-limas. Šių metų balandžio mėnesį, po nekaltų krikščionių žudynių Egipte, Bažnyčia, žvelgdama į Prisikėlusį Kristų, viešai suteikė atleidimą žu-dikams ir meldėsi už jų atsivertimą. Neapykanta reikštų kankinių kraujo išdavystę.

Kankinys Teofilus Matulionis buvo nuolankus, dosnus, romus ir ištikimas žmogus. Jis visus moko, kaip reikia gyventi, melstis, kentėti ir dirbti didesnei Dievo garbei ir sielų išganymui. Jo sieloje nebuvo dali-nančių sienų. Jo širdis buvo kupina beribės meilės, užkrečiamos ramy-bės, gailestingo gerumo. Sekime juo!

Palaimintasis Teofiliau Matu-lioni, melski už mus! Amen.

RUGPJŪČIO MĖNESIO SKELBIMAI:

- * Rugpjūčio 1 d. – pirmasis mėnesio antradienis:
  - 8 val. Sudėtinės Šv. Mišios į Šv. Antaną aukojusiųjų intencijomis. Po Šv. Mišių palaiminimas šv. Antano relikvija.
- * Rugpjūčio 2 d. – Porcinkulės minėjimas:
  - Švč. M. Marijai, Angelų Karalienei skirtos bažnyčios (Porcinkulės) pašventinimo minėjimas. Šią dieną galima pelnyti visuotinius atlaidus aplankius katedrą arba parapijinę bažnyčią, ten pamaldžiai sukalbėjus „Tėve mūsų“ maldą ir Tikėjimo išpažinimą ir esant malonės stovyje arba atlikus išpažintį priimti Šv. Komuniją.